OSMISMĚRKA - VTIP “Paní doktorko, nějak se mi kazí zrak”....

C	K	O	L	E	N	O	C	H	A	S	B	O	M	N
J	R	Í	S	A	T	E	N	T	Á	T	E	R	U	O
M	I	S	N	S	E	A	T	A	L	P	D	O	C	V
O	Z	Ž	T	D	S	E	P	K	A	M	A	V	H	O
M	E	N	P	R	O	T	L	A	K	A	K	N	O	S
A	Y	I	L	E	U	H	E	M	Č	M	V	O	L	T
N	K	Š	N	I	B	P	C	U	A	I	O	V	A	A
I	Č	A	L	R	O	E	H	F	K	N	Z	Á	P	V
F	I	K	C	E	R	K	O	L	Í	K	A	H	K	B
E	L	Č	V	T	N	I	V	Á	Ř	A	R	A	A	A
S	S	Y	D	U	Í	K	K	Ž	T	K	B	M	K	K
T	E	M	Ž	Ž	Á	D	A	N	S	R	O	M	B	Ž
É	J	S	D	I	S	K	U	S	E	Í	Ý	P	U	Í
E	N	T	E	B	Ř	H	A	Z	Ú	D	E	M	R	Ř
Í	Z	E	A	D	I	T	I	L	U	L	E	C	T	M

ATENTÁT, BIŽUTERIE, CELULITIDA, DÍRKA, DISKUSE, DÝMKA, FIKCE, HŘBET, CHODNÍK, JESLIČKY, KAMUFLÁŽ, KOLÍK, KRIZE, LENOCH, MAMINKA, MANIFEST, MEDÚZA, MŘÍŽKA, MUCHOLAPKA, MYŠLENKA, NOVOSTAVBA, OBRAZOVKA, OBSAH, ODPLATA, PLECHOVKA, PROTLAK, ROVNOVÁHA, SMYČKA, SOUBOR, STRUP, STŘÍKAČKA, TRUBKA.

NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. *Nevyžádané příspěvky se nevracejí.
* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.
* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.* Uzávěrka čísla: 20.10.2021.

ŘÍJEN 2021 ROČNÍK XX. ČÍSLO 9

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš

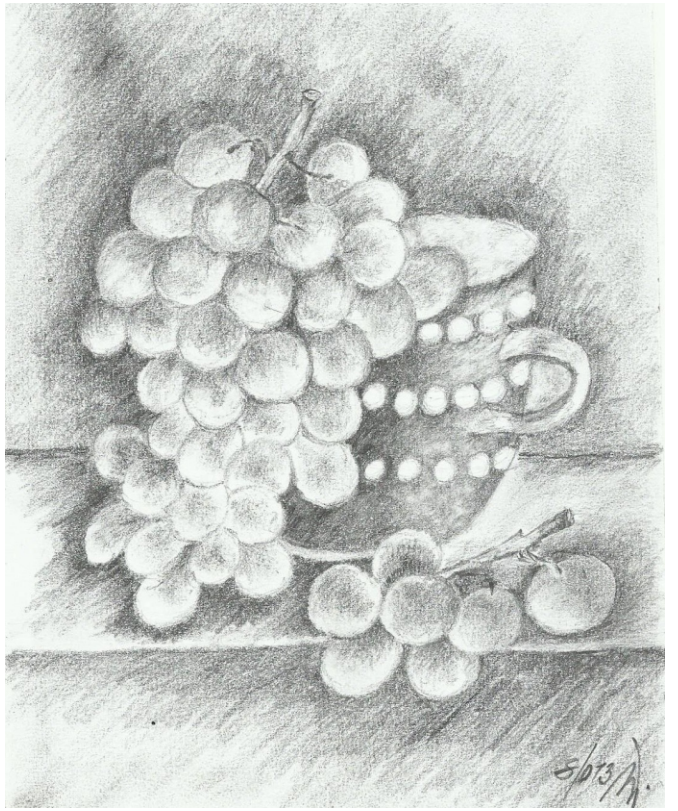
Ilustrace: J. Švajdová

KE HROBŮM NAŠICH PŘEDKŮ

DAR

Josef Suchý

Krásného věku dožijete-li se,
je to dar hroznu v křišťálové míse.
Po námaze už ani stopy není,
namísto potu jiskří orosení.
Je to dar klasů proměněný v chleba,
jejž podali jste tam, kde bylo třeba.
I dobrý pocit v oné vzácné chvíli,
že jste své dny a roky nezmarnili.
A je to radost, když vám někdo splácí
láskou, co pro něj tvořili jste prací.

Ilustrace: J. Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Na co se můžete těšit v adventní době

Pokud nám to covidová situace dovolí, chystáme se v adventní době v Březnici pořádat následující akce:

Sobota 27.11.2021	Lampionový průvod + rozsvícení Vánočního stromu (před kostelem)
Sobota 4.12.2021	Divadelní představení s Mikulášskou nadílkou (sokolovna)
Sobota 18.12.2021	Vánoční jarmark (nad kostelem)
Sobota + Neděle	
18.12.-19.12.2021	Výstava Betlémů, andělů, svícnů a starých kancionálů (obecní sál)
Sobota 25.12.2021	Setkání u sokolské jolky (sokolovna)
Neděle 26.12.2021	Štěpánská zábava (sokolovna)
Neděle 26.12.2021	Štěpánské bruslení (ledová plocha Zlín)
Čtvrtek 30.12.2021	Živý Betlém (před kostelem)
Pátek 31.12.2021	Fotbálek starších pánů (Sportovní areál)

Sledujte prosím obecní webové stránky (www.breznice-zlin.cz), infokanál kabelové TV, obecní vývěsky v obci a hlášení rozhlasu, kde budou upřesněny časy, podmínky a případná omezení při organizaci těchto kulturních, sportovních a společenských akcí.

Obec Březnice zve všechny aktivní dříve narozené občany na tradiční

HUDEBNÍ ODPOLEDNE PRO SENIORY, které se koná v pátek 5.11.2021 od 15 do 20 hod. v sále obecního domu (vedle pohostinství). Hudba i občerstvení zajištěno.

Tradiční rozsvěcování Vánočního stromku se uskuteční v sobotu 27. 11. 2021 v areálu za hasičskou zbrojnicí v Bohuslavicích u Zlína.

Dušičkové pobožnosti na hřbitovech:

Sobota 30.10.2021	Salaš	15 hodin
Neděle 31.10.2021	Březnice	16 hodin

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 17.11.2021.

Charita pro Ukrajinu

Je říjen a to je nejvyšší čas opatřit vánoční dárky. Alespoň ty, které musí do "Ježíška" dorazit do Kolomyje, Lopatynu či Ternopilu. Pro řadu dětí a jejich rodiny představuje balíček výraznou materiální pomoc, díky které mohou ušetřit peníze a koupit tak jídlo nebo uhradit poplatky za energie či nájem. Pro jiné děti, zejména ty, které nežijí se svými rodiči, je balíček symbolickým gestem, že v jiné části světa existují lidé dobré vůle, kteří na ně myslí. A to v dnešním globalizovaném světě není špatná investice. Pro všechny děti je takový dárek velkou radostí. (zdroj: charitaproukrajinu.cz)

Sbírka již probíhá v našich kaplích a kostelích, kde bude možno přispět zhruba do konce listopadu. Obdarovanými od nás letos budou 3 chlapci: Arsen Bežuk (8), Nazar Danylyšin (7), Matvij Ivanickyj (4) a 2 dívky Sofija Ilkiv (12) a Marija Buhaj (11).

Všem, kdo tuto akci jakkoli podpoří, srdečně děkuji. Jana Kašpaříková

CESTOPISNÁ PŘEDNÁŠKA

OPĚT vás zvu na cestopisnou přednášku, tentokrát do INDIE.
Ve středu 10. listopadu 2021 od 17 hodin v obecním sále.

Indie je země s extrémy na každém kroku. Když hory, tak majestátné, když jídlo, tak vynikající, když koncentrace lidí, tak nejvyšší možná. Když vůně, tak lákající, když zápach, tak monstrózní, když špína, tak brutální. Když chudoba, tak do očí bijící. Indie je zkrátka jiná planeta, o které si nestačí jen přečíst, ta se musí zažít (alespoň na dálku).

Indií vás provede Michal Štěpánek.

Vstupné dobrovolné.

Přeji pěkně strávené odpoledne.

Irena Haluzová

Ke hrobům našich předků

Vím, že je mnoho veselejších a příjemnějších témat, o kterých je příjemné se bavit. Ale opět nastal čas, kdy vzpomínáme na naše drahé zemřelé. Je třeba se na chvíli zastavit, v úctě a modlitbě vzpomenout na ty, bez nichž bychom tu dnes nebyli.

Hřbitovy a pohřebiště, které v tyto dny zase ožívají naší přítomností, nechtějí být pouze tajemnými místy. Už to, že jsou součástí měst či stojí blízko obce, naznačují, že jsou také součástí našeho života. Jsou hřbitovy vězením, kam dáváme zavřít naše zemřelé? Jen ať tam pěkně leží a mlčí! Anebo jsou hřbitovy zahradami zemřelých, kam se uzavřeli ti, kdo odešli z hluku, zápolení a hádek a nechtějí, aby všechen ten rámus života rušil jejich tak těžce dosažený mír? Ani jedno, ani to druhé. Ať už jsme živí nebo zemřeli, pořád patříme k sobě.

Hřbitov je místo posvátné a není těžké pochopit proč. Sem se slévají osudy obce, zde je místo, kde je kondenzována její paměť. Jdeme-li hřbitovem, jako bychom četli kroniku obce. Ihned se dozvíme, jaká tu kvetla řemesla, že tady prošla cholera či nedaleko došlo k bitvě. Poznáme, že tu byli lidé zdraví anebo naopak, že se tu hodně umíralo v mládí. Je tu sepsáno, jak se mísily národy, zda žily v souladu a kdy. Přečteme tu i pokles útěšné křesťanské naděje a poznáme, kdy nastal nástup bezvěreckého zoufalství nad nesmyslem života.

Je dobré znát příběhy svých předků. Vždyť přece víme, že dědičně neseme jejich rysy a to nejen rysy tělesné, podobu tváře či postavy, ale i rysy duševní, různé vlohy a nadání. Můžeme se z jejich životů hodně naučit. Lidstvo jde ve svém vývoji s takovou silou a rozhodností kupředu díky tomu, že máme paměť, která je delší než biologický život jedinců.

A tak v tyto dny tiše a s úctou vstupujme na naše hřbitovy a neustále si připomínejme, že jsou součástí našeho života. Škrtneme-li naši minulost, nebudeme mít potom ani budoucnost.

P. Jaroslav Polách

Pozvání českých a moravských biskupů k synodálnímu procesu

Celá církev se v těchto dnech vydává na společnou cestu, aby zakusila synodalitu. Slovo synoda znamená doslova ***„společně na cestě“***. Jde o nový impuls papeže Františka a jeho spolupracovníků, abychom my všichni **znovu objevili své místo ve společenství církve, aktivně se podíleli na jejím životě a usilovali o naplnění poslání církve.**

Od neděle **17. října 2021, začíná v každé diecézi na celém světě první fáze synody 2021 - 2023**, která má formu naslouchání Božímu lidu v jeho celku. Chceme i v našich diecézích a apoštolském exarchátu vykročit společně a necháme se vést Duchem Svatým, který vytváří jednotu v různorodosti. Celá tato společná cesta je cestou učedníků, kteří následují Krista a vydávají svědectví o Bohu. Je také cestou, kterou se vydáváme k sobě navzájem, abychom si naslouchali, chápali se, měli účast na těžkostech, dělili se o radosti. Do synodálního procesu jsou přizváni i lidé jiných křesťanských církví, jiných náboženství i ti, kdo v Boha zatím nevěří.

K samotnému setkávání ve skupinkách v rámci farností a jiných pastoračních celků je určeno **deset témat, z nichž je možno si vybrat.** Pro každou diecézi je ustanoven **diecézní koordinátor,** který bude v kontaktu s **koordinátory na úrovni farností**, pro které zprostředkuje materiály a poskytne základní informace.

Vybízíme každého z vás, abyste se ve spolupráci s duchovním správcem a koordinátory ve farnostech, zapojili do této společné cesty. V první řadě modlitbou, pak naslouchání a následně vzájemným sdílením.

My všichni máme spoluzodpovědnost za církev!

Synodální proces v diecézích trvá jen pár měsíců, již v únoru 2022 se mají zpracovávat podněty ze synodálních skupinek ve farnostech a z jiných pastoračních celků. Těmi se pak budou zabývat zástupci na celonárodní a kontinentální úrovni. Završením této cesty pak bude zasedání vlastní biskupské synody v Římě, které je plánováno na podzim 2023 a účastníci synody se na něm budou shromážděnými podněty zabývat.

Již nyní vám všem děkujeme za váš aktivní přístup, kterým můžete přispět ke společnému dobru. Svatý apoštol Pavel nás k tomu povzbuzuje slovy: „Projevy Ducha jsou dány každému k tomu, aby mohl být užitečný“ (1 Kor 12,7).

Milí přátelé,

stejně jako každý rok se na Vás obracím s prosbou o příspěvek na naše dva adoptované studenty.

Devatenáctiletý hluchoněmý chlapec Michael z Ugandy, který i přes svůj handicap je jedním z nejlepších studentů ze třídy. I přes koronavirovou pauzu se vzdělával doma a snažil se pomoct i ostatním spolužákům.

Třiadvacetiletý seminarista Martin z Indie dokončil druhý ročník filozofie na škole sv. Josefa taktéž s vynikajícími výsledky. V době koronaviru studoval online z domova a přitom byl velmi nápomocný místnímu knězi, kterému pomáhal ve farnosti.

Celková částka pro oba naše studenty činí 13.000,- Kč.

Věřím, že stejně jako loni se nám podaří tato částka vybrat a našim studentům pomůže k lepšímu životu.

Peníze můžete odevzdávat do konce ledna v Březnici otci Jaroslavovi, v Bohuslavicích paní Požárkové a na Salaši paní Blahušové.

Michael 7.000,-

Martin 6.000,-

Všem, kdo přispějete, patří Velké Pán Bůh zaplať! V. Kováčová

<u>Z překladu dopisu:</u>

Zdraví Martin Luis, těším se dobrému zdraví a doufám, že můj dopis vás zastihne také v dobrém zdraví.

Mé studium v semináři jde dobře. Svůj volný čas využívám ke studiu a k tomu, abych se dobře formoval. Pěstuji si zvyk číst filozofickou literaturu, také rád čtu noviny, píšu atd. Jsem šťastný, že mohu být v semináři a rád trávím čas se svými spolubratry. Rád jim pomáhám, kdykoli se na mě obrátí. Vám děkuji za podporu a modlitby za mě a mou rodinu. Jsem šťastný, že věnujete svůj čas a píšete mi dopisy. Dostal jsem také křížek, který jste poslali s dopisem. Je pro mě velmi cenný. Viděl jsem váš kostel, je krásný. Děkuji za velikonoční přání a pohled, který jste poslali. Sami jste jej vyráběli? Moc se mi líbí.

Svůj dopis uzavřu prosbou o modlitbu a podporu na mé cestě. Ujišťuji Vás, že se modlím za vás, vaši rodinu a zdraví vás všech. Nepřestávám být vděčný za vaši finanční podporu. Ať jsou vaše srdce plná nových nadějí a vaše životy plné překvapení.

Poděkování za Misijní jarmark

Misijní klubko v naší farnosti vzniklo v roce 2015, jako aktivita dětí v Papežském misijním díle (PMD). Je to projekt, jehož podstatou je zapojení dětí do misií **„Děti pomáhají dětem“**. Děti školního věku se (v současné době v nepravidelných intervalech) scházejí na faře, aby modlitbou a výrobky podpořili své vrstevníky ve světě. Tyto dětmi tvořené výrobky se několikrát za rok prodávají, především při Misijní neděli (poslední neděle v říjnu), ale i při pouti a Vánočním jarmarku. Utržené peníze se odesílají na konto PMD.

V letošním roce připadala Misijní neděle na 24. říjen. „Misijní dílnička“ se uskutečnila v neděli 10.10.2021 na faře v Březnici. Děti mohly vzít s sebou i své šikovné maminky, tatínky, babičky, kamarády… všechny, kteří chtěli společně něco pěkného vyrobit a pomoci tím dětem, které nemají tolik štěstí v životě, jako my. Společné tvořivé odpoledne připravily Magda, Katka a Lenka.
Misijní jarmark - prodej výrobků a s ním spojena sbírka na Misie se uskutečnila v Březnici v neděli, 24.10.2021, po mši svaté.

Jistě jste si mnozí z našeho misijního stánku odnesli domů třeba dětmi vyrobenou svíčku, ubrouskovou technikou ozdobený květináč, vánoční ozdobu z drátků a korálek, sponku do vlasů, šitou hračku, přívěšek na klíček nebo batůžek, malovaný hrníček nebo misku, tašku na nákup, růženec … Nebo jen tak jste do kasičky vhodili minci. Pán Bůh zaplať. I to je podpora misií - podpora chudých, nemocných, potřebných, sirotků…

Magdaléna Běťáková

Modlit se a sloužit

U příležitosti diecézního eucharistického kongresu dne 16. května 2015 založil olomoucký arcibiskup Jan Graubner společenství adorátorů olomoucké arcidiecéze nazvané „Eucharistická hodina“. Přihlásit se do něj může každý - laik i duchovní, dospělý i dítě skrze svou farnost.
Je to duchovní společenství věřících. Společenství navazuje na historická sdružení a eucharistická bratrstva, která v některých farnostech existovala už v barokní době. V roce 1918 bylo bratrstvo ve více než třech stech farností. Dodneška žije například v Nivnici.
Členové společenství se snaží prožít půl hodiny s Pánem Ježíšem u svatostánku každý týden, minimálně však jednou za měsíc. Členové se snaží růst v osobním přátelství s Pánem Ježíšem. Těší se na důvěrné chvíle s ním v modlitbě, ale myslí na něj i přes den při své práci. Snaží se mu líbit celým svým životem. Aby jejich láska nebyla planým citem, snaží se sloužit Pánu Ježíši v potřebných se stejnou láskou, s jakou klečí u svatostánku. Matka Tereza z Kalkaty říkávala, že její řád je kontemplativní, protože po ranní chvíli s Ježíšem v modlitbě celý den slouží Kristu v nemocných, které ošetřují. Členská služba Ježíši v potřebných začíná doma péčí o děti, nemocné či staré, může se rozvíjet v dobrovolnické službě charity či farnosti, může to být i péče o kostel. Jde o to, aby tato služba byla opravdovým a vědomým projevem lásky k Ježíši. Členové se snaží aspoň o půl hodiny takové služby za týden. Nemocní, kteří nemohou do kostela, mohou splnit členskou povinnost a získávat stejné milosti, pokud se snaží adorovat aspoň na dálku, ze svého lůžka.
Období covidu nás omezilo, ale také oslabilo mnoho lidí kolem nás. I některé rodiny se rozpadly. Svět se pomalu vrací k běžnému způsobu života, rozbíhá se výroba a obchod. Duchovní zranění a oslabení bude těžší uzdravit. Papež vyhlásil tento rok rokem rodiny. Arcibiskup Jan Graubner nás zve k adoračním modlitbám za manželství a rodiny.
Přidejme se do společenství „Eucharistické hodiny“ a pozvěme nové členy do tohoto společenství. Abychom měli více příležitosti k adoraci a modlitbě, bude od listopadu otevřený kostel a kaple k adoraci v tyto dny a hodiny:

Kaple na Salaši - pondělí od 18:30 do 19:00 hodin.
Kostel v Březnici - středa od 18:30 do 19:00 hodin.
Kaple v Bohuslavicích - čtvrtek od 17:30 do 18:00 hodin.

Kéž se Eucharistie znovu stane centrem křesťanského života nejen nás, ale i těch věřících, kteří se z nejrůznějších důvodů vzdálili. Za to prosme a pro to pracujme.

Z dekretu „Eucharistická hodina“ a z dopisu arcibiskupa Graubnera připravil P. Jaroslav Polách.

Vydařené sobotní odpoledne patřilo v Březnici guláši, country a sportování

Ve slunečném sobotním odpoledni v Březnici si na své přišli gulášoví gurmáni, fanoušci country i příznivci amatérského fotbalu. Ve sportovním areálu od rána měřily síly gulášové týmy. Hovězí, srnčí i kančí - výběr byl bohatý a výsledné produkty neměly chybu. Porota, která hodnotila nejlepší guláš, měla letos velmi těžkou práci. Návštěvníci z řad veřejnosti měli možnost ochutnat vzorky všech gulášů a jedna z vyhlašovaných kategorií byla i cena diváků - každý návštěvník měl díky vstupence možnost dát hlas jednomu z vařících týmů - a nakonec se diváci shodli s porotou - v obou kategoriích zvítězili místní mladí „masterchefové“ s Boeuf bourguignon gulášem.

To už měli za sebou své fotbalové klání starší páni, kteří si to mezi sebou rozdali jako Horní konec proti Dolnímu konci. Do zápasu se zapojil i místní duchovní správce, otec Jaroslav, který byl současně nejstarším mužem na hřišti. Ten všem dokazoval, že věk je jenom číslo a fyzicky předčil všechny mladší spoluhráče i protihráče. Byli jsme tak svědky zajímavého povzbuzování, kdy kromě peprných výrazů bylo slyšet i výkřiky typu: „výborně velebnosti“, popř. „nahrajte, otče“ … V tomto případě výsledek nebyl podstatný, ale chlapi z Dolního konce budou dlouhou dobu kolegům z Horního konce připomínat své vítězství 4:1.

A kdo ještě neměl dost jídla, pití či sportu, mohl do podvečerních hodin poslouchat nebo i tancovat s country kapelou Pěšáci. Ti vytahovali z rukávu jeden osvědčený hit za druhým a taneční parket se nakonec zaplnil. Kdo nepřišel - může jen litovat. Ti co dorazili, byli maximálně spokojení a už se těší na další ročník - příští rok na začátku podzimu ….

Josef Hutěčka, starosta obce Březnice

Oslava 18. narozenin

V neděli 17. října 2021 jsme si připomněli 18. výročí posvěcení kaple Navštívení Panny Marie v Bohuslavicích. V 9:45 hod. jsme zde přivítali na mši svaté hosta P. Antonína Hráčka, spirituála z kněžského semináře v Olomouci, který sloužil tuto slavnostní mši svatou spolu s naším duchovním otcem Jaroslavem Poláchem. Připomněl nám, co znamenají 18. narozeniny v lidském životě, že je to přelom z dítěte do dospělosti.

My pamětníci si ještě vzpomínáme jak se naše kaple „rodila“. Bylo to také jako u dítěte v bolestech a odříkání. Pak také jako děti potřebovala naši pomoc v dovybavení, abychom se zde cítili dobře jako v dobré rodině. Dítě než vyroste, potřebuje stálou pomoc rodičů: nasytit, obléct, vyprat, uklidit, potěšit… a za to vše je nám odměnou spokojené a usměvavé dítě. Naše kaple se nám za péči o úklid, obsluhu a zájem co je třeba odměňuje ještě víc „bydlí“ zde náš Pán Ježíš Kristus, který na nás zde stále čeká a pomáhá nám v našich potřebách a starostech. Určitě většina z nás pociťuje, že si odnáší do svých domovů radost a pokoj.

Dítě když dosáhne 18. narozenin se stává „dospělým“ ale pro své rodiče zůstává stále jejich dítětem, které sledují, zda nepotřebuje jejich pomoc a těší se na setkávání s nimi. Také my bychom se měli těšit na setkávání v naší kapli jako bohuslavická rodina a také v ní rádi vítat hosty a sledovat, zda naše kaple nepotřebuje pomoc např. s úklidem, opravami, službou… Vždyť když rodiče už nemohou pomáhat dětem pro své stáří a potřebují pomoc od nich tak jim jejich děti pomáhají. Také naše kaple, i když z lidského pohledu přešla do dospělosti, potřebuje pomoc nás všech, kdo ještě může a taky pomalu vystřídat ty, co už nemohou, mladšími. Vždyť odměna na nás zde stále čeká.

Také jsme zde při této hodové mši svaté poděkovali Pánu Bohu za úrodu na našich polích a zahradách. Děti nesly v obětním průvodu dary našich zahrad. Byl to potěšující pohled na tolik dětí, které zde byly. Kéž by se vracely nejen na hody, ale i v běžné neděle. Pokud bude naše kaple zaplněna jako o hodech všemi věkovými vrstvami, tak nemám strach o její budoucnost.

Děkuji všem a hlavně rodičům s dětmi, že jim ukazují správný směr cesty života.

Anna Slezáková

Jak vidíte školství a vzdělávání v ČR obecně a co by se mělo změnit?
Toto téma je na dlouhé povídání. Školství dříve a dnes se těžko srovnává. Je jiná doba, která s sebou přináší různé těžkosti, se kterými se musíme naučit žít. Ne všechno, co bylo dříve, je špatné a naopak. Jednou z věcí, která mě mrzí, je, že učitelské povolání dnes nemá žádnou prestiž.

Přeji všem pedagogům, aby se povolání učitel opět dostalo v kladném smyslu do povědomí lidí, aby si žáci, rodiče a široká veřejnost učitele opět vážili tak, jak jsem to zažila já, když jsem začínala svoji pedagogickou kariéru.

Rozhovor připravila **Veronika Krajčová**

Jablíčkový den v ZŠ Březnice

V pondělí 27.9.2021 se na hřišti ZŠ Březnice konal první ročník projektu Jablíčkový den.
Hlavní motivací tohoto hezkého dne bylo aktivizovat děti po distančním roce zpět k výukovým projektům, společné práci a radosti z ní. Proto jsme se s kolegyněmi rozhodly dětem z MŠ a žákům ZŠ přiblížit krásu podzimního moštování. Nádherný podzimní den plný sluníčka děti strávily v okolí naší školy výrobou vlastního jablečného moštu, pestrými sportovními a výtvarnými aktivitami. Zlatým hřebem celého dne byla ochutnávka fantastických jablíčkových dobrot od žáků 5. ročníku a volbou nejkrásnějšího jablíčka, která děti přinesly na výstavu. Věřím, že si děti Jablíčkový den bezvadně užily.
Děkuji všem kolegyním za přípravu aktivit a organizaci projektu.

Text i foto: Mgr. Jana Strnadová, ředitelka ZŠ a MŠ Březnice

Rekonstrukce výletiště za hasičskou zbrojnicí

Úprava prostranství výletiště začala vlastně jednou větou „mělo by se něco udělat s tím zastřešením posezení vedle bufetu, při dešti tam každému teče za krk“. Tak jsme o tom začali přemýšlet a „když už“ jsme se rozhodli s tím něco dělat, přišlo se na to, že by bylo potřeba také budovu bufetu celou opravit, protože přední část ujíždí a ve stropě i stěnách jsou velké trhliny, že by bylo dobré udělat sem pořádnou cestu, protože po panelech se moc dobře nejezdí a špatně se udržují, že taneční kolo je celé popraskané, přístřešek pro muzikanty a protihluková stěna jsou už ve strašném stavu, že při podzimních a zimních akcích, jako je např. rozsvěcování stromečku, mají všichni promočené boty, protože stojí v blátě a mokré trávě a že vůbec celý stav areálu včetně osvětlení je už značně zastaralý a neutěšený.
Tak se v roce 2019 začal připravovat projekt na opravu areálu, vyřídilo se stavební povolení a protože zrovna v té době Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlásilo výzvu v Programu obnovy a rozvoje venkova na „Podporu budování a obnovy míst aktivního a pasivního odpočinku“ a nám se zdálo, že bychom podmínky dotace mohli splňovat, zkusili jsme podat žádost. Bohužel nám to napoprvé nevyšlo, ale už v roce 2020 jsme se stejnou žádostí uspěli. Stavba byla zahájena na podzim a původně se počítalo s tím, že by mohla být dokončena nejpozději začátkem roku 2021. S plány nám ale zamávalo nejprve na podzim počasí a později navíc koronavirus, problémy byly jak s pracovníky stavební firmy, tak s dodávkami materiálu. Ale nakonec vše dopadlo vcelku dobře, areál se až na drobné dodělávky dokončil a úspěšně přežil i zatěžkávací zkoušky v podobě dvou příměstských letních táborů.
Celá tato stavba stála cca 3,9 milionu korun a Ministerstvo pro místní rozvoj nám na ni přispělo částkou 2.661.000,- Kč. Rekonstrukcí areálu výletiště Bohuslavice získaly moderní zázemí pro venkovní kulturní, sportovní i jiné akce pořádané jak pro dětské, tak i pro dospělé občany a návštěvníky z jiných obcí.

Jana Puškáčová, starostka obce Bohuslavice

Vzhledem k tomu, že jsem neměla žádnou zástupkyni a ekonomku přímo ve škole, musela jsem se se vším vypořádat bez přímé podpory. Mohla jsem se sice obrátit na externí pracovnice, které mi poradily, ale většinu administrativy jsem musela zvládnout sama.

Jistě jste prožila spoustu situací, na které se nedá zapomenout. Vzpomenete na nějakou?
Ano, prožila jsem mnoho krásných momentů, které se mi vryly do paměti. Zmínila bych jeden, který mluví za všechno. Největší radostí pro mě bylo každoroční ukončení školního roku v 1. ročníku. Vždy jsem byla nadšená a spokojená, když jsem viděla, že se z mých prvňáčků stali samostatní jedinci, kteří udělali obrovské pokroky, uměli se o sebe postarat. To mě vždy potěšilo a dodalo sil do dalších let.

Jaké máte plány do budoucna?
Pokud budu zdravá, chceme s manželem více cestovat a chodit do přírody. Na to jsem dříve neměla čas. A ještě se chci dále vzdělávat v oblasti informatiky a výtvarné výchovy. Není také vyloučeno, že se vrátím před tabuli na zástup.

Jaké vlastnosti by měl mít ideální učitel?
Měl by být vnímavý, zodpovědný, empatický, cílevědomý, nekonfliktní, vlídný a hlavně spravedlivý.

A jaké naopak ideální žák?
Slušný, veselý, kamarádský, zdvořilý, zvídavý, zodpovědný.

Co je podle Vás nejdůležitější pro to, aby se ve škole líbilo dětem a jejich rodiče byli spokojeni?
Aby ve škole panovala příznivá atmosféra mezi žáky a zaměstnanci školy. Žáci by měli vědět, že to s nimi myslí učitelé dobře. Nejdůležitější je dle mého názoru skutečnost, že žáci musí cítit, že se s nimi jedná na rovinu a hlavně spravedlivě. Učitelé však musí dát určité mantinely, které by žáci měli respektovat, a stát si za nimi.

Je něco, co byste "poradila" nové paní ředitelce nebo případně chtěla vzkázat zaměstnancům školy, rodičům nebo dětem?
Paní ředitelce přeji, aby se jí dařily splnit všechny cíle, které si vytyčila, aby se obrnila trpělivostí, měla svůj názor a za ním si stála.
Všem zaměstnancům, dětem a rodičům přeji šťastné chvíle ve škole strávené bez stresu, hodně zdraví, štěstí a radosti.

Žáci musí cítit, že se s nimi jedná na rovinu a hlavně spravedlivě, říká někdejší ředitelka školy Jana Vojtková

Pod názvem Škola základ života se asi každému vybaví legendární film režiséra Martina Friče z roku 1938. V současnosti v našem okolí nenajdeme fundovanějšího člověka na objasnění otázky, jak důležitou součástí lidského vývoje je vzdělávání, než bývalou ředitelku Mgr. Janu Vojtkovou. Po třiceti pěti letech působení na naší škole vstoupila do nové životní etapy. Co ji naplňovalo v té předchozí a na co se těší v té příští? Odpovědi, nejen na tyto otázky, přinášíme v našem rozhovoru.

Máme za sebou vstup do nového školního roku. V tomto období se obvykle seznamujete s novými prvňáčky a ti naopak s novým školním prostředím. Letos je tomu ale jinak. Jak jste toto, pro Vás netradiční, září prožila?
Září pro mě bývalo vždy náročné. Zahájení školního roku je spojeno s velkým stresem. Pravidelně jsem si kladla otázky typu: „Mám všechno přichystané, přijdou všichni zaměstnanci, všichni přihlášení žáci, je škola připravená k zahájení nového školního roku?“
Letos to bylo jiné, klidné, odpočinkové. Samozřejmě jsem vzpomínala na děti, zaměstnance, rodiče. Bylo mi trochu líto, že nejsem součástí dění. Ale na druhou stranu jsem cítila velkou úlevu. Setřásla jsem ze sebe tu obrovskou zodpovědnost za vše kolem sebe.

V Březnici jste dlouhá léta zastávala pozici ředitelky mateřské a základní školy. Jak se za tu dobu tato "práce" proměnila?
V Březnici jsem působila celkem 35 let, 11 let jako učitelka, 24 let jako ředitelka základní školy a 18 let současně ředitelka mateřské školy. Práce dříve a dnes je diametrálně odlišná. Když jsem začínala svoji ředitelskou dráhu, fungovaly školské úřady, které nám ředitelům moc pomáhaly. Přestože jsem poprvé učila první ročník, a to ještě ve spojení se 3. ročníkem, mohu s odstupem času říci, že práce ředitele školy byla klidnější a v mnohém snazší. Situace se změnila s příchodem právní subjektivity. První roky nebyly opravdu jednoduché. Musela jsem proniknout do mnoha oblastí, které mi byly velmi vzdálené - účetnictví, rozpočty, počítače. Patřím ke generaci, která se setkala s počítačem až v pozdějším věku. Nicméně, nezbylo mi nic jiného, než se zúčastnit mnoha školení a s danou situací se poprat. Dnes si bez počítače život představit nedovedu.

Ředitel školy se nepotýká jen s problémy pedagogického rázu, ale s touto funkcí je spojená i značná administrativa. Jak jste zvládala obě role současně?
Myslím, že se mi dařilo obě role zdárně skloubit dohromady. Snadné to vždy nebylo. Obzvláště v mateřské škole a školní kuchyni docházelo velmi často k personálním změnám, což s sebou přinášelo značnou administrativní zátěž.

Bohuslavická bečka

O víkendu 18. 9. 2021 se v Bohuslavicích u Zlína v nově zrekonstruovaném areálu za hasičskou zbrojnicí konala Bohuslavická bečka. Pod záštitou obce a pod taktovkou místního podnikatele, donátora a milovníka Valašska Libora Buchty a za obrovského přispění sousedů, přátel a spolku „Bůslavských tetek“ se podařilo vytvořit nádhernou atmosféru.
Hlavním cílem akce bylo potvrzení spolupráce a spojení Strážců valašských tradic se Slovenským Rád rytierov destilátov:
(http://www.slovenskyradrytierovdestilatov.sk/), kteří si spolu dali za úkol vydat se po stopách odkazu našich předků, kudy putovali za prací, a to od Trenčína po Miroslav. Návštěvníci „Bečky“ si pochutnali na hovězím, kančím a srnčím guláši, tradiční slovenské polévce „máčance“ a dalších dobrotách s láskou chystaných Bůslavskými tetkami. Nechyběl ani Košt slivovice - a že bylo z čeho vybírat! Vítězové byli náležitě odměněni. Překvapením byli Trombitáši Martin Brxa a Milan Rob z obce Turany, kteří kromě muziky přivezli s sebou i ukázky „plieskaní bičom“ a kdo měl zájem, mohl si to i vyzkoušet. O hudební doprovod a dobrou náladu se postarala cimbálová muzika Primáš z Boleradic, se kterou si nakonec mnozí i rádi zazpívali.
Díky vám všem, kteří jste přišli, ať už se zapojit do pořádání, nebo si to s námi jen užít!

Táňa Březinová

… a život nám mezi prsty protéká

Nástup chladných a na sluneční paprsky lakomých dnů dává znát, že podzim se již naplno své vlády ujal. To mlhavé a sychravé počasí, málo jen k dobré náladě přispívá a sledujíc okolí zdá se, že kolemjdoucím se nějak úsměv z tváří vytrácí. Ne všichni mají toto období rádi, a kdyby to jen trochu šlo, mnozí by raději učinili velký skok a kvapně za teplejšími jarními dny by spěchali.
Optimismu nedodají ani neradostné zprávy o zdražování energií a vlastně všeho, bez čehož si život už ani představit neumíme. O vylepšení nálady pokouší se meteorologové, chlácholíc nás tím, že možná zima bude mírná a jaro o něco dříve za námi přispěchá. Tak já nevím. Bude-li k nám zima shovívavá, bez větší sněhové peřiny, pak se bojím, že se opět začneme potýkat s nedostatkem vody, který už tak je hrozivý. Příroda si pořádně neodpočine a my se znovu budeme schovávat před přemnoženými klíšťaty a jinými nežádoucími živočichy. Ale třeba tomu ani tak nebude, protože jakým počasím nás příroda obdaruje, se můžeme jen domýšlet.
Při takovýchto úvahách často vzpomenu na starý vtip o Indiánech, kteří přišli za šamanem s dotazem, jaká že bude zima? Protože ale o tom neměl nejmenšího tušení, tak jim poradil, aby se snažili naštípat co nejvíce dřeva. Nechtěl však být za hloupého, rozhodl se tedy poptat u meteorologů. Jejich odpověď zněla:"Zima bude krutá, protože Indiáni už dva měsíce štípají dříví."
Ze studeného, venkovního prostředí se do vyhřátých sklepů v hojném počtu myši přestěhovat pokouší. Na našem dvoře budou nejspíš platit prapodivná pravidla, poněvadž kromě myších kožíšků tu často na pozvání též neposlušná žába čeká. A nezřídka si i kamarádku přivede. Pokárání nezabírá, a tak nezbývá, než nevycválanou žabku zpět k rybníčku odnést.
No, máme zřejmě tu naši faunu kapánek zhýčkanou.
V měsíci říjnu, připomněl nám tisk mnohé významné události. Tak třeba devadesáté narozeniny Jiřího Suchého, divadelníka, textaře, básníka, spisovatele, výtvarníka, prostě všestranného umělce. Ale též zakladatele a ředitele divadla Semafor, který je držitelem řady ocenění. Ale co je důležité, člověka, kterému se velkou měrou zdařilo obohatit českou kulturu, který dokázal vnést do života diváků notnou dávku optimismu a radosti a jehož písně si s oblibou prozpěvují snad všechny generace.
Devadesáti let by se v říjnu též dožila Hana Hegerová, vynikající šansoniérka, která nás letošního roku opustila. Byli jsme nesmírně obohaceni my, kteří jsme měli možnost zúčastnit se některého z jejích koncertů.
Od roku 1901 je každoročně udělována Nobelova cena, která je považována za nejprestižnější ocenění vůbec. Za tu dobu ji obdržel jediný Čech, básník Jaroslav Seifert, který se shodou okolností v tomto roce i narodil.
První dva listopadové dny prožíváme se vzpomínkami na zemřelé. Vyzdobujeme hroby, zapalujeme svíce, ale především se intenzivněji, podvědomě spojujeme se zesnulými. Je to takové nahlédnutí do naší duše, kde jako velký poklad ukrýváme své vzpomínky na naše drahé, přátele a ty, se kterými jsme po určitý čas společnou cestou

Taková pěkná beseda

Je neděle dopoledne. Podzim si pomalu přebírá vládu nad krajinou a mně pořád vrtá hlavou myšlenka nad jedním důležitým a stále nesplněným úkolem - navštívit člověka, který velkou část svého života zasvětil hokeji a kopané.
Rozhodl jsem se proto zvednout telefon a domluvit se s Pavlem Adamíkem na návštěvě pana Bednaříka. Chtěli jsme mu předat malý symbolický dárek a poděkovat za jeho vynikající a obětavou práci ve vedení kronik březnické kopané. Ze zdravotních důvodů už tuto práci totiž nemůže vykonávat. No, docela nám zatrnulo, protože jsme najednou nevěděli kdo tuto „štafetu" převezme. Za žádných okolností jsme totiž nechtěli, aby toto započaté dílo skončilo. Myslím, že se podařilo najít někoho, kdo tuto hezkou tradici povede dál, aby příští generace měly na co vzpomínat.
Zvoním tedy v poledne ve Filipě u Bednaříků a už nás vítá usměvavá paní Bednaříková i s panem domácím. Pozvání na krátké posezení rádi přijímáme a už se řeči točí hlavně kolem sportu. Je vidět, že má pan Bednařík radost hlavně z toho, že se našel pokračovatel v jeho práci.
Čas ale neúprosně běží, beseduje se dobře, ale nás za chvíli čekají povinnosti na hřišti. Hraje se totiž fotbalový zápas: derby Březnice-Jaroslavice.
Nezbývá než poděkovat za práci kronikáře a s přáním zdraví a myšlenkou, že se třeba opět uvidíme na některém fotbalovém klání, se rozloučit.

Josef Vyoral

Záleží na tom, jakou vůni si vyberete. Do aromalampy většinou stačí pár kapek, aby se místnost hezky provoněla. V dnešní době je na trhu obrovská nabídka difuzérů, které rozptylují vůně za studena. Je to hezká dekorace a spousta lidí vítá právě formu aromaterapie, bez svíček, např. v zaměstnání, kde plápolající oheň není úplně vítán. Vůně mohou mít vliv i na fyziologické procesy v lidském těle. Dokonce umí podpořit krevní oběh nebo zažívání. Není divu, že mohou mít vliv na naše celkové zdraví. Mohou nás ovlivnit vnitřně - vliv na orgány. A nesmíme zapomínat ani na jejich pozitivní vliv na naši duši. Citrusy nás dokážou nabít novou energií a dobrou náladou. Eukalyptus pomůže při nachlazení a levandule příjemně zklidní tělo i mysl před spaním.

A jak je to s cenou?

Nikdo nemůže čekat, že esenciální olej v pravém slova smyslu bude stát dvacet nebo třicet korun. Výroba je totiž poměrně složitá nehledě na to, že na výrobu poctivého výrobku musíte spotřebovat pouze kvalitní suroviny. Plus všechny další náklady. Z každé rostliny těchto esencí dostaneme různé množství, takže například pomerančová může být levnější než citronová. Další, rozhodně dražší, by měly být ty, které jsou vzácné, ať už se jedná o růži, jasmín či cokoliv podobného. Existují i silice levandulové, mátové, skořicové, z borovice a mnoho a mnoho dalších.

Firma JUST, pro kterou pracuji již řadu let, se aromaterapii věnuje od začátku svého působení a v současné době nabízíme svým zákazníkům z této řady tyto přírodní produkty: Gardeniaroll-on, Guduchiroll-on, Citrónový olej, Pomerančový olej, Eukalyptový olej, Olej z jedle sibiřské, Antistress Activator, Olej z máty peprné, Levandulový olej, TeaTree olej s manukou a rosalinou. Nejcennější a nejprodávanější je Olej z 31 bylin. V případě Vašeho zájmu o jakýkoliv produkt mě můžete kontaktovat. Každý může vyzkoušet a zjistit, co právě na něho „platí“ nejvíc aneb, co právě jemu nejvíce voní, co ho nabudí a dodá mu dobrou náladu nebo naopak zklidní, aby mohlo tělo příjemně relaxovat.

Závěrem

Co dodat na závěr? Snad jen to, že pravé esenciální oleje se vypařují a to i v případě, že se kapka dostane na látku, tak poznáte čistý výrobek. Nejedná se totiž o olej v pravém slova smyslu. Jako olej akorát působí, nemísí se totiž s vodou. Na každé esenci také musí být uvedena doba spotřeby, výrobce, surovina, ze které se vyrábí a vždy by měly být ve tmavých skleněných lahvičkách. Esenciální oleje mají mnoho způsobu využití. Použít se dají nejenom do aromalamp a na terapeutické účely, ale přidat je také můžete místo aviváže při praní. Prádlo krásně provoní - přírodní cestou. Některé dokonce můžete použít na úklid, mají například dezinfekční vlastnosti, takže je využijete i při úklidu domácnosti.

Milí čtenáři, vůně jsou součástí našeho každodenního světa, aniž bychom si to výrazným způsobem uvědomovali. Udělejte si doma příjemně díky vůním. Každý domov se pozná podle vůní. Jak bude vonět ten váš? Osvěžujícími citrusy, pomerančem a citronem nebo naopak po zklidňující levanduli?

Příjemné podzimní dny Vám přeje Pavla Žilinská

kráčeli. Na všechny, se kterými jsme se již museli rozloučit, abychom už každý sám, ke svému cíli spěli.

Když se tak občas procházím tím naším pěkným salašským hřbitovem, když postávám u hrobů těch, kteří už tu nejsou, pak nezřídka se mně do očí slzy derou. Pokouším se vybavit si jejich tváře, obydlí. Přemítám, jaké životy asi žili, co je těšívalo, čím se trápili, o co se zajímali a jak by asi tu svou pozemskou pouť ohodnotili?

S ubíhajícím časem, bohužel, všichni zde odpočívající, pomalu do zapomnění upadají.

Četla jsem, že prý se mrtví na počátku listopadu nakrátko mezi živé vrací. Rychle však zpět spěchají, aby nás dále, ze svých věčných domovů, ochraňovat mohli. Je-li tomu tak, pak tedy tam nahoru posílám mým drahým prosbu, aby i nadále zůstali našimi strážnými anděly, anděly nás, živých.

Líbí se mně spojovat období podzimu s podzimem života. Aniž si to uvědomujeme, je tu hodně společného. Je to pomalé přecházení od čehosi divokého a dravého do epochy rozvážnosti, něhy, klidu. Je to jako pohled do tváře starého člověka. Vždyť čím jiným než medailemi, stříbrné vlasy a vrásky ve tvářích vryté jsou? A medaili, tu třeba s hrdostí nosit!

Život je jen krátký okamžik a já si stále více uvědomuji, jak rychle každému z nás mezi prsty protéká.

Spanilost podzimu fascinovala mne již od dětství. Vždy mne uchvacovala ta prudce měnící se příroda. To slábnoucí slunce, jež kouzlo prapodivných barev namíchat zná a skrze nahé větve stromů, svými paprsky okolní končinu jemně ozářit dokáže. Ta mlhavá rána a poslední neopadané listy, zmrzlou bílou krajkou zdobené. Ta krajina, do vznešeného klidu ponořena.

To vše mne každé ráno k pokoře nabádá a sluníčku, třebaže za mraky schoulenému, svým neumělým „pozdravem Slunci“ svou úctu a poděkování vyjadřuji.

Každá chvíle, kterou nám příroda dá, je jedinečná.

A když poslední paprsky sbohem nám dávají a tma krajinu lehce k nočnímu spánku ukolébá, pak ráda své místo u sálajících kamen příjmu. Obklopena vším tím, co radost mně přináší.

Svou roztěkanou mysl zklidnit se pokouším a od neklidu všedního života do světa spravedlnosti, dobroty, ticha a snů, unikám.

Každý den nové řádky do knihy našeho života zapisujeme!

Každý den přibude a skončí jedna stránka našeho života!

Pevné zdraví a jasnou mysl Vám všem! Marie Nevělíková

„Podívejte se na hvězdy, měsíc, slunce,
jak se pohybují v tichu.
Potřebujeme ticho,
abychom se mohli dotknout duší.“
/Matka Tereza/

OKNO ZDRAVÍ PRO VŠECHNY, KDO CHTĚJÍ PEČOVAT O SEBE A SVÉ BLÍZKÉ

TÉMA - Vůně domova

Milí čtenáři, podzim už je tady a s ním i chladná rána a večery, které později přejdou v chladno po celý den. I když je nám některým možná smutno po létě, na podzim se dá dívat i z té lepší stránky. Může to být brouzdání spadaným barevným listím s termoskou horkého čaje nebo líné odpoledne s knížkou nebo dobrým filmem se zvukovou kulisou dešťových kapek dopadajících na parapet. Pokud si k tomu můžete rozdělat i oheň v krbu, je to naprosto idylická situace. Pro ty, kteří takové štěstí v podobě krbu v domácnosti nemají, jsou skvělou náhradou aromalampy nebo svíčky. On už samotný pohled na oheň, ať už v podobě hořícího a praskajícího dřeva nebo svíčky, je skvělou terapií. Svíčka je symbolem pohody, rovnováhy a klidu. Můžete s ní povzbudit svou mysl, ale také při ní relaxovat a oddávat se nerušenému odpočinku. Svíčky mají velkou moc, v některých případech nás mohou nabudit a dodat energii, v jiných mohou zklidnit a vytvořit jedinečnou, uklidňující a útulnou atmosféru. Pokud navíc přidáte do aromalampy pár kapek esenciálního oleje nebo použijete vonnou svíčku, která tyto olejíčky přímo už obsahuje, máte báječný recept na podzimní relaxaci.

Co jsou to přírodní silice? A jaké jsou základní rozdíly mezi esenciálními a vonnými oleji?

Hned na začátku si musíme říct, že do skupiny olejů patří zejména ty rostlinné. Do rostlinných olejů ale můžeme zařadit i například slunečnicový, který používáme v kuchyni. Ten však nemá žádné terapeutické využití. Je sice z rostliny, ale to je tak jediné, co má s těmi ostatními společného. Éterický olej, esenciální olej a přírodní silice. Tři podobné názvy, které by mohly znamenat totéž. Používají se pro terapeutické účely. Podíváme se na bližší informace.

Esenciální neboli éterický olej

V každé rostlině jsou obsažené aromatické látky. V některých případech je obsahují listy stromů nebo květin, v jiných je najdeme v kůře plodů, stromů nebo v samotném stonku rostliny. Abychom je získali, potřebujeme je extrahovat.

Co nakonec při každé extrakci vzniká? Vysoce koncentrovaný výrobek.

Právě tyto látky se následně používají pro terapeutické účely. I když si to nemyslíme, tak vůně hodně ovlivňují náš stav, naši psychiku, náladu, vzpomínky, a třeba i celkový stav těla. Rostliny ze sebe vždy vydají vše a to včetně dalších účinných látek.

Éterické oleje proto mohou krásně vonět díky přírodní silici, která je v nich obsažená, ale také mohou mít například **antivirové, antiseptické, fungicidní a mnohé další účinky.** Často se éterický olej označuje jako esenciální olej a naopak. V podstatě by se mělo jednat o podobné názvy, které znamenají totéž. Vždy ale jde o látku těkavou ne olejovou. Po kápnutí na oblečení by přírodní esence měla vyprchat a nezanechat žádnou skvrnu. Pokud ano, je možná ředěná nějakým běžným základním druhem oleje, což znamená, že není stoprocentní. Skvrnku mohou nechat jenom druhy vyráběné z výrazných látek, které jsou samy o sobě například silně zabarvené. Silice musí být vždy 100% přírodní. Silice jsou obsažené v každé rostlině. Udržují rostlinu vyživenou. Po extrakci mohou mít vliv na naše tělo až blahodárné účinky. V dnešní době se dokonce některé druhy mohou používat do pokrmů. Musí ale být v potravinářské kvalitě. Jinak se používají zejména při aromaterapii. V západních státech je poměrně běžné, že vám lékař předepíše k lékům také éterický olej jako podporu léčby. V našem státě se tyto oleje řídí chemickým zákonem, nikoliv potravinářským. Určitě by si člověk měl zjistit všechny potřebné informace. Všechny esenciální oleje jsou totiž vysoce koncentrované a nejsou rozpustné ve vodě.

Vonné oleje

Vonné éterické oleje, vonné esenciální oleje. Jednoznačně uměle vytvořené. Pokud se jedná o vonný olej nebo například vosk, pak to může znamenat, že obsahuje nějakou syntetickou vůni. Některé složky vonného oleje mohou pocházet z přírodních zdrojů, ale obsahují i syntetické látky, protože se většinou jedná o vůně, které se v přírodě přirozeně nevyskytují. Proto se vyrábí umělým způsobem.
Některé vůně totiž z přírodních zdrojů nezískáte, takže je musíte synteticky vyrobit. A právě takovéto výrobky jsou pak označeny jako vonné oleje. Takže se může jednat o částečně přírodní produkt ale také o chemickou sloučeninu čehokoliv syntetického. Záleží, do jaké míry a kolik syntetických látek bylo při výrobě použito. Syntetické druhy se vyrábí samozřejmě z ropy.

Jak poznat kvalitu?

Kvalitu bohužel jako konečný spotřebitel zřejmě nepoznáte, proto se musíme všichni spoléhat na to, jaké nám výrobce poskytne informace. Obecně však platí, že kvalitní druhy zřejmě nebudou stát jenom pár korun. Nesmí zanechat žádnou stopu na oblečení nebo pokožce. Nekvalitní druhy mohou vyvolat alergickou reakci, takže s tím opravdu opatrně. V našem sortimentu najdete 100% přírodní silice od českého výrobce, který má přírodní certifikáty. Rozhodně bychom éterické oleje neměli podceňovat. Obzvláště v případě, pokud je chcete přidávat do kosmetických výrobků, například do tělového másla.
Éterické oleje jsou vhodné do aromalamp. Mají terapeutické účinky, dokážou povzbudit, dodat energii nebo naopak navodit příjemnou pohodu, zklidnit mysl.